

dom. Naar Rigsdagen alligevel ikke havde faaet et Lovforslag til Behandling, skyldtes det de store Vanskeligheder, som var forbundet med at faa tilvejebragt en tilfredsstillende Ordning paa dette Omraade. Disse Vanskeligheder var dels af traktatmæssig, dels af anden, til Dels rent praktisk Karakter, idet den foreslaaede Ordning vilde kræve et stort Administrationsapparat — uden at man derfor opnaaede Sikkerhed for, at hele Foranstaltningen vilde faa den tilsigtede Betydning.

Ministeren nævnte dog ikke dette for at skabe Vanskeligheder for Lovforslaget. Han kunde tværtimod sige, at hele Regeringen var meget interesseret i Sagen og meget sympatisk indstillet over for Spørgsmaalets Løsning.

Lovforslaget havde adskillige Lighedspunkter med det nævnte justitsministerielle Udkast, men var paa flere Punkter mere vidtgaaende end dette — antagelig derfor ogsaa mere effektivt. Paa visse Omraader syntes de foreslaaede Bestemmelser dog for strenge. Justitsministeren sluttede saaledes: »I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, og jeg skal saa meget mindre gøre det, som Ministeriet, hvem Sagen altsaa i høj Grad interesserer, og som derfor ogsaa anerkender det Initiativ, Dansk Samling har vist, har bedt mig om at foranledige nedsat et *Udvalg*, repræsenterende de forskellige Ministerier — Justitsministeriet, Udenrigsministeriet o. s. v. —, der har Interesser i Sagen, med folkeretlige og statsretlige Repræsentanter, eventuelt ogsaa med andre Repræsentanter, som det kan have Interesse at knytte til Udvalget.

Dette Udvalg skulde have den Opgave at gennemarbejde Sagen saa hurtigt, som det kan ske, og gennemdrøfte de Problemer, der rejser sig i Forbindelse med Sagen, derunder ikke mindst Problemerne i Forbindelse med vore Traktater med andre Lande, og derefter afgive en Betænkning til Ministeriet. Den Vej, Ministeriet her har ment at ville gaa, er ikke til Hindrer for, at det høje Ting ogsaa nedsætter et Udvalg til Behandling af Lovforslaget, hvilket Udvalg saa naturligvis vil faa det Materiale udleveret, som det særlige af Ministeriet nedsatte Udvalg maatte indsamle.

Jeg haaber, det maa være en Vej, der hurtigt kan føre til Afklaring, og jeg kan altsaa paa Regeringens Vegne tilsige vor Støtte til en saglig og hurtig Forhandling om Sagen med det for Øje at undersøge, om en praktisk Løsning af dette vigtige Spørgsmaal er mulig.«

Hækkerup (S.) erklærede sig paa sit Partis Vegne enig med Forslagsstillerne i, at Foranstaltninger af den i Lovforslaget omhandlede Art burde søges gennemført. Han takkede for det Initiativ, der var taget, og var ligeledes tilfreds med, at Justitsministeren vilde lade Sagen udrede, idet Spørgsmaalet